

Aktivnost južnotirolske GRS v času od 1973 do 1987

Leto	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87
Članov	480	490	490	510	540	670	605	645	670	680	680	710	720	720	720
Akcij:	69	73	120	95	145	177	156	142	152	181	189	205	177	261	278
— klasičnih	69	73	116	83	128	153	134	116	124	151	165	176	141	189	201
— ob sodel. helikopterja	—	—	4	12	17	24	22	26	28	30	24	29	36	72	77
Prizadetih:	112	123	210	155	174	239	215	167	194	221	182	211	246	256	283
— živi	98	106	183	124	146	205	186	143	166	194	156	181	210	226	258
— mrtvi	14	17	27	31	28	34	29	24	28	27	26	30	36	30	25
Vloženo delo:															
— ur	6160	6880	6840	7080	7840	8210	8030	7800	8350	9250	9380	8920	10 140	10 780	7620

ninskega združenja (CAI), so odklonili; v ta namen so sklicali izredni zbor GRS.

Prve lavinske pse so uvedli leta 1957, leta 1980 so se vodniki povezali v posebno združenje — podobno kot pri nas v odsek za lavinske pse.

Že leta 1958 se jim je obetalo sodelovanje helikopterja, ki pa ga je deželna vlada bolj potrebovala za svoje lastne potrebe, tako da se je resnejše delo na področju letalskega reševanja začelo šele leta 1970 z namestitvijo vojaške enote v Boznu. Tu je bilo delo povsem strokovno in odnosi zelo dobri. Še kasneje spet srečamo željo po lastnem deželnem helikopterju, ki naj bi bil v prvi vrsti namenjen potrebam GRS, vendar je bilo vse preveč drugih interesentov. Od leta 1975 je sodelovanje zelo načrtno, redno šolajo reševalce — po 30 do 40 na leto, da se znajo obnašati pri reševanju s helikopterjem. Do danes so zabeležili več sto reševalnih akcij v sodelovanju z letalci — reševalci. Imajo pa tudi težave z reševalci »Belega križa«. To združenje ima poklicne gorske vodnike in zagovarja stališče, da bo akcije v gorah izvajalo z lastnimi silami, medtem ko naj GRS deluje tam in takrat, ko letalci sami ne zmorejo. Zdrahe še tečejo, vendar GRS ne odstopa od svojih načel.

PRIMERJAVE S SLOVENSKO GRS

Dandanes imajo 35 postaj s 720 reševalci in okrog 30 vodniki lavinskih psov. Odlično sodelujejo z gasilci, ki dajejo na voljo svoja vozila, pa tudi kadre, kadar gre za večje akcije, ki zahtevajo veliko ljudi.

Gorska reševalna služba J. Tirolske poudarja pomembnost preventivnega dela, veliko naporov posveča dobrim zvezam in skrbi za varnost reševalcev pri delu v zimskih razmerah. To je razumljivo, saj podatki za obdobje 1967/68 do 1987/88 govorijo o 131 mrtvih v plazovih, med temi o kar 17 vojakih.

Podobno kot pri nas sodelujejo postaje GRS na J. Tirolskem pri reševanju na smučiščih. Vodstvo GRS je sicer soglasno, da

reševanje smučarjev ne sodi v GRS, daje pa postajam proste roke, da na podlagi pogodbe pomagajo upravljalcem smučišč, ki v ta namen nimajo lastnih izšolanih reševalcev.

Primerjava naše in južnotirolske GRS kaže veliko podobnosti, ne nazadnje v tem, da sta obe pridruženi svojim planinskim združenjem in ob vsej akcijski samostojnosti nista pravno samostojni organizaciji. Tudi po dejavnosti in številu članstva je podobnost precejšnja.

Iz preglednice pa lahko vidimo, da imajo več akcij kot slovenska GRS. To gre nedvomno na račun večjega tujskega prometa, višjih gora, ledenikov in večje izpostavljenosti snežnim plazovom.

Sončenje v hribih

DESANKA MAKSIMOVIČ

*Ležim v travi pod slapovi sonca;
ne razlikujem od rastlin se in ne ila.*

*Na roki veter mi poseda kot na veji,
sto drobčenih se bitij na prehodu me
dotika,*

*pristala mi kobilica je pri ušesu,
na prstu dve sta stvarci mirno se mi
zvili,
kot bi na kakšno protje se spustili.*

*Od vsepovsod zelenja bruhajo gejziri,
nekje nedaleč vonj se širi brinja
in listja lanskega še duh od stoga,
obraz ljubkujejo mi stebelca segreta,
krotak pogled upira vame muren,
pod grlom leze mi žuželka šestonoga,
ustavlja se začudena, da nisem glina.*

*In blažena kot žene, ki rodijo prvič,
še Mati božja iz znamenja ob poti
se čudi mi, da ne držim v naročju sina.*

Prev. Martin Silvester